

17-10-2021 † ΙΖ' ΚΥΡΙΑΚΗ (Δ' ΛΟΥΚΑ)

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηὲ καὶ τοῦ Ἁγίου
Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

† Τῶν Θεοφόρων πατέρων
τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787).

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος πλ. δ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθείς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφία ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

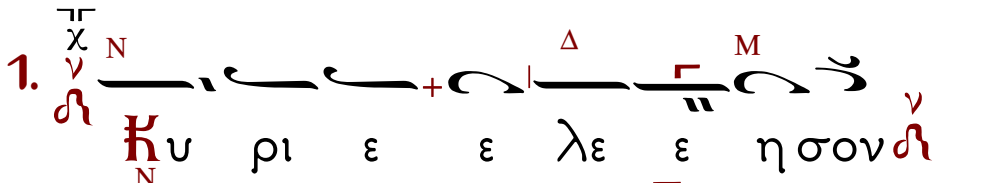
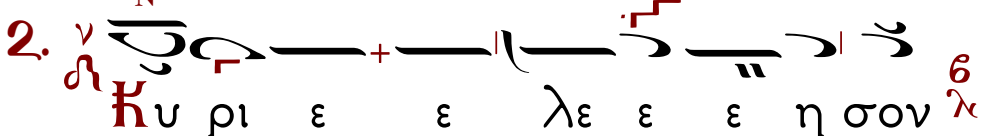
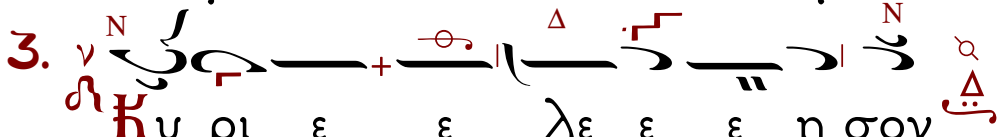

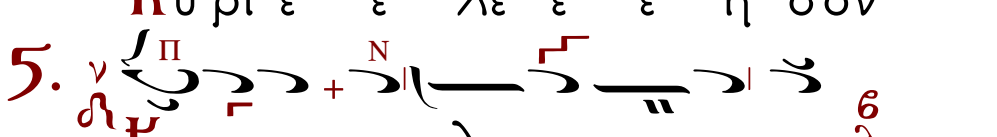
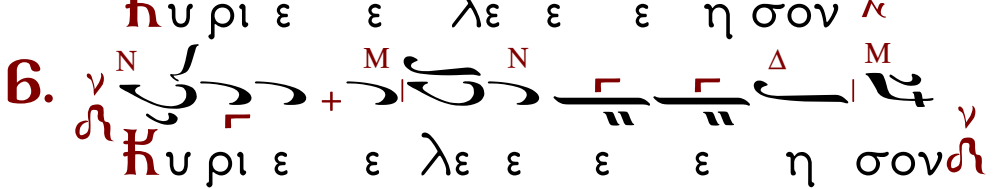
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

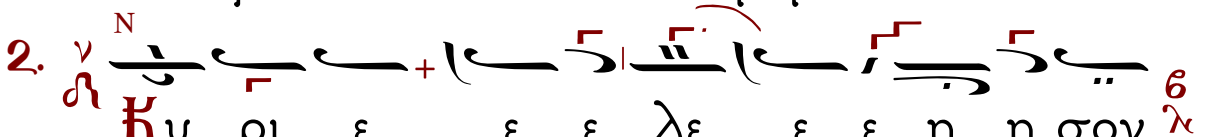
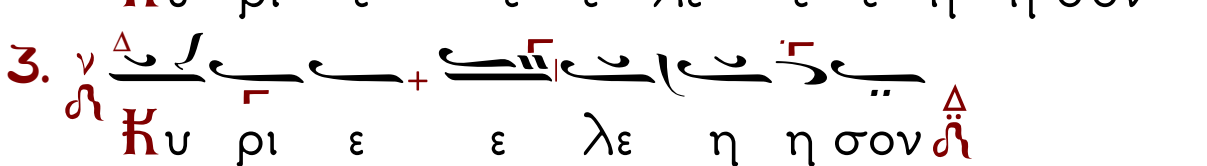
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' δι Νη

1. **Κυρι ε ε λε ε η σον**
2. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**
3. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**
4. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**
5. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**
6. **Κυρι ε ε λε ε ε ε η σον**

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυρι ε ε λε ε ε η η σον**
2. **Κυρι ε ε ε λε ε ε η η σον**
3. **Κυρι ε ε λε η η σον**

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

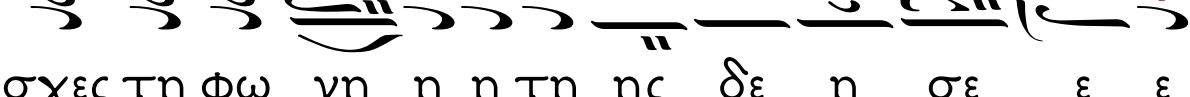
12.
 Κοι Κυ ρι ε

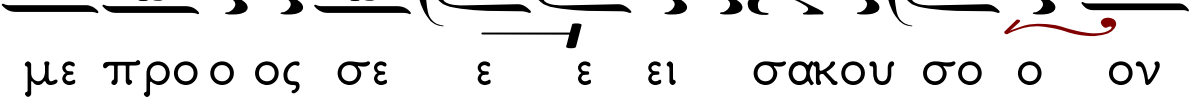
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηράϊ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140)
Ἦχος πλ. α' Νη

^χ ^ν ^Ν
^α **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^α ε κεκρα

 ζα προς σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου

 ου ει σακουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

^α **Κ**υ ρι ι ε ε κεκρα ζα α προ ο ος σε ε

 ε ει σα α α κουου σο ο ον μου προ

 σχες τη φω νη η η τη ης δε η σε ε ε

 ω ω ω ως μου ^α εν τω κε κρα γε ε ναι

 με προ ο ος σε ε ε ει σακου σο ο ον

 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^α

^N
 Ἄ Κα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ
 χη η η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω
 πι ι ι ο ο ο ο ον σου ε παρσις
 τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ
 σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η η
 ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε

^N
 Ἄ Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου

^N
 Ἄ Μη εκ κλι νησ την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν
^N
^ν **Γ**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν ^β και ου μη συν δυ α σω
με τα των εκλεκτων αυ των ^ν
^N
^ν **Π**αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λε γ ζει με ^β ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^ν
^N
^ν **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε
χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^ν

^N
^ν **Α**κου σονται τα ρηματα μου οτι η
δυνθησαν ^ε ^λ ωσει παχος γης ερρα γη επι
της γης ^ε ^λ διεσκορπισθη τα οστα
αυτων παρα τον Αδην ^ν **Α**

^N
^ν **Ο**τι προς σε Κυ υρι ε Κυρι ε οι
οφθαλμοι μου ^α **Α** επι σοι ηλπισα μη αν τα
νελης την ψυχη μου ^ν **Α**

^ν **Φ**υλαζον με απο παγι ιδος ης συ
νεστησαν το μοι ^α **Α** και αποσκανδαλων των ερ
γαζομενων την ανομιαν ^ν **Α**

^ν **Π**εσονται εν αμφιβληστρω αυτων

οι αμαρτωλοι ^εκαταμονασειμιεγω
εωςανπαρελθω ^υ
^Ν
^υΦωνηημου προς Κυριον εκεκρα
ξα ^Δφωνημου προς Κυριον εδεηθη ^υ
^Ν
^υΕκχεωενωπιοναυτουτηνδεη
σινμουτηνθλιψινμουενωπιοναυ
τουαπαγγελω ^υ
^Ν
^υΕντωεκλειπεινεξεμουτοπνευ
μαμου ^Δκαισυεγνωσταςτριβουςμου ^υ
^Ν
^υΕνοδωταυτη ^Δηεπορευο
μηνεκρυψανπαγιδαμοι ^υ

^N
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω
σκων με

^N
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
εστινο εκ ζη τωων την ψυ χην μου

^Δ
Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των

Προ σχες προς την δε η σιν μου
ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα

^N
Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

6
λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με

ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

χην μου του ε ζο μο λο γη σα σθε τω ο

νο μα τι σου

ε σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην

λα τρει ει ει αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν

ο ο τι ην δο κη σας του ε λε ησαι η

μας δι α της αναστα σε ε ως

ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δως μοι

^N
 Ὁ Κυριε Κυριε μη απορριιψης
 η μας απο του προσωπου σου Ὁ αλ λα
 ευδοκησον του ελεησαι η μας δι α
 της αναστασεως Ὁ

^N
 Ὁ Εκ βαθρων ε κεκραζα σοι Κυ
 ρι ε Κυριε Ὁ ει σακουσον της φωνης
 μου Ὁ

^N
 Ὁ Χαιρεσιων α γι ι ι α μη τηρ των
 Εκκλησιων Θεου κα τοιοικητηριον Ὁ συ
 γαρ ε δε ζωπρωωτη α φεσιν αμαρτι
 ων δι α της αναστασεως Ὁ

ε πταδι ι Συνοδων ⁶νευσει Θε ου του
ε εν ε ζα δι ^Δη με ρων συ υμ παν το δε ⁶α
παρ τι σαν τος και τη ην ε βδο μην ^Δευ λο
γη σαν τος σε μνο τε ραν ειρ γα σα σθε ^Δ
ο ρον εκ θεε με νοι Πι ισ τεε ω ως ⁶
^χ^Μ^Δ **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
^Μ^Δ κτος ^Δα πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ^Δελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ
^Δ**Τ** ην Τρι α δα πα σιν εκ των πραγ μα
των ^ντης κο σμο γε νει ας ου σαν αι τι αν ^ν
τρα νως πα ρε δω κα τε τρι σολ βι οι οι Πα τε

ρες ^Δ τρεις γαρ και τεσ σα ρα ας Συ νο δους ^Δ μου
 στι κω τα τω λο ο γω θεν τες ⁶ και εκ δι
 κοι οι φα νεν τες ^Δ του ορ θο δο ο ζου λο
 γου ⁶ τα στοι χει α τα τεσ σε ε ρα ον τα ^Δ και
 την Τρι α δα ε νε φη να τε κτι σαν τα
 ταυ τα ^Δ και κο ο σμον ποι οι οι σα α σα
 αν ⁶

^Δ ^χ ^Δ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ^Δ και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ^Δ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Δ ^χ εκ
 πα σων των α νο μι ω ω ν αυ του ^Δ

N

Ηρ κε σε και μι αν ζω ην εμπνευσαι
 τω κει μενω γο νω της υ πουργου ουσης
 Προ φη του α να καμ ψις Ε λισσαι ε ετου
 πανυ ομως α νε καμ ψεν επτακις και
 συ νε κειει ψε του τω οι α προ οπττης προ
 ο αγγελλων τας υ μων συ νε λευσεις
 την νε κρω σιν του Θε ου Λο γου ε ψυ χω σα
 τε θα να τω σαν τες Α ρει ον και το
 ε κειει νω συγ κα α μνο ον τα ας
 Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον παν τε ες

οι λα α οι

Α

τον δι η ρη με νον Χρι στου χι τω

να και διερρηγ με νον κυ σιν υ λα κταις

σο φως συ νερ ρα ψα τε σε βα σμι οι οι Πα τε

ρες βλε πειν την γυμ νω σι ιν την του του μη

δα μως ε ε νεγ κον τες ω σπε ρο Σημ τε και

αι Ι α φε θ την πα τρω α αν το πα λαι κα

ται σχυ ναν τες τον πα α τρα λοι αν και τους

ε κει νω συμ φρο νη σαν τας Α ρει ον

τον της μα νι ι ας ε πω ω νυ υ μο ον

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α
του Κυ ρι ου ^Δ με νει εις το ο ον αι ω ω
να ^Δ
^Ν
^Δ τους Μα κε δο νι ους και Νε στο ρι
ους ^Δ και τους Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρους
^Δ Α πολ λι να ρι ους τε Σα βελ λι ο ο σε
βη ρους ^Δ λυ κους βα ρεις απο ο δει χθεν τας ^Δ
εν δερ μα σι ι προ βα των ⁶ πορ ρω της ποι
μνης του ου Σω τη ρος ^Δ ως α λη θει εις Ποι με
νες ⁶ α πη λα σα τε γυ μνου ους κω δι ων ^Δ
τους τρι σα θλι ους κα τα στη σαν τας

α ρι στα ^Δ ο θεν υ μα ας μα κα

ρι ι ζο ο με εν ⁶

Ἦχος λ π Πα.

^πχ ^π Π
 υ ε ε Δ ο ο ο ζ α Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι ω ρ και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
^π ρ ^π ρ ^π ρ
 Τα α ας μυ στι ι κας ση με ρον
 του Πνευ μα α ατος σα αλ πι ι ι γ γας
 τους θε ο φο ρους Πα α τε ρας α νευ φη
 μη σω ω μεν ρ τους με λω δη σα αν τας εν με
 ε ε ε σω ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας
 με ε ε ε ε ε λο ος ε να ρ μο ο νι ι ο
 ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας Τρι

α α δα α μι α α αν α πα ρα α λλα α
 α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α
 α ρει ει ει ου και Ορ θο ο δο ζων προ ο
 ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον
 τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε
 λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ' Νη

^{τχ} ^ν ^Ν
^ν **Κ**αι νυ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α
 α μην ^ν
δ

^{τχ} ^ν ^Δ
^ν **Θ** Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων ^ν
δ
 δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
^{Νδ}
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και
 τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
 α α α φη ^νδ εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
 α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε νος και
 εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη

η η ψε ε ε ε ε ως ρ ει εις ε ε στι ιν
 Υι υι ος ρ δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα α α
 σιν ρ δι ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τελει ο ο ον αν θρω ωπον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον τες
 ρ ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο
 ο ο ον η η η η μων ρ ον ι ι ι κε τε ευ
 ε μη η τερ α νυ υ υ υ μ φε ε ε ευ τε ρ
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
 ων ρ

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

^πχ ^Δ ^B ^Γ ^Γ ^ε
 Φως ἰλαρόν ἀγιασδοοοξής
 ἀθάνατου Πατρος σου ρα νι
 ιίου ἀγιου μακαρος Ἰησου
 ου Χριστιίστε ^ε ελθοοο
 οόντες ^Δ ἐπιιτην ἡλιου δυ
 υυσιν ^Δ ἰδοντες φως ἐσπερι
 νον ^{ζ'} ὑμνουομεν Πατεράγιον και
^B ἀαγιον Πνευμα ^Θεον ^ε αζι
 οον σε ^Δ εν παασι και ρις ὑμνι
 ει εἰσθαίφωναίσι ^{ζ'} ἰαιεε

Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ην
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ἐ νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ἰψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἰψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 1, 8-11, 15-17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραήλ· ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ

τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβη δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρῳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

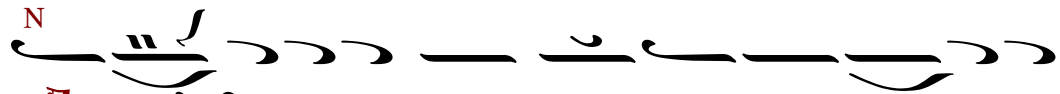
πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

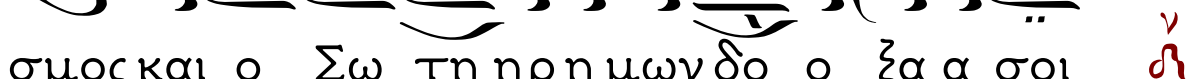

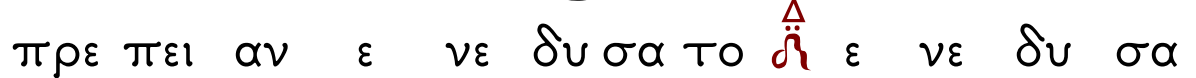
Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

^{χ̣}^{ν̣} ^Ν
 Ἀ νηλθες ε πισταυρου Ι η σου ο κα

 ταβας εξ ου ρα νου ηλθες ε πι θανατον

 η ζω η ηη α θανατος ^{ν̣}
 τει το φως το αληθι νον προς τους πε σον

 τας η πα αν των α να στα σις ο φω τι

 σμος και ο Σω τη η ρη μων δο ο ζα α σοι ^{ν̣}
^{χ̣}^{ν̣} ^Ν
 Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ σα το ^Δ
 το ο Κυ ρι ος δυ να μιν ^Δ
 ε ζω σα το ^{ν̣}

^N
Χρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να
σταν τα εκ νε κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να
λα βων τω πα θει απ αλ λη λων δι ε τε με της
α χραν του μεν ψυ χης εν Α δη κα τελ
θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω δε δι
α φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ωνη η μων
^χ ^N
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
μενην η τις ου ου σα α λευ θη σε ται
^N ^Π ^N
Ψαλμοις και υ υ υ μ νοις δο ξο λο
γου μεν Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα

σιν^γ δι ης η μα ας η λευ θε ρω σασ της
τυ ραν νι ι δος του Α δου^γ και ως Θε ος ε
δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε
ε λε ε ος
τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε^γ εις μα κρο ο τη η τα η με ρων
ω^π Δε σπο τα των α πα α αν των^γ
α κα τα λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και
γης δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
θει α αν ε πη γα σας^γ τα φην δε κα τα δε
ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω^ν
δο ο ζα τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι
ης δε δω ρησαι η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ
σπλα αγ χνος ^ν
δλ

Εἰς τὸν Σπῆχον. Δόξα.

Ἦχος Ὁ Πά

^πχ ^π9 ^Μ Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
^π9 ^Ν ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
^π9 α α α τι
^π9 ^Π Γην ε τη σι ον μνημη ην ση με ε
^π9 ^Δ ρον δῆ των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων
^π9 Πα α α τε ε ε ε ε ρων π9 των εκ πασης
^π9 της οι κου με νης συ να θροι οι σθε ε ε εν
^π9 των π9 εν τη λαμπρα α απο ο λει Νι κα ε
^π9 ε ε ε ων π9 των Ορ θο δοζων τα συ στη μα α
⁶ τα λ9 ευ σε βουν τες πι στως ε ορ τα α α

σω ω ω μεν ^π ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει
ει ου το ο α θε ον δο ο ο γ μα α ^Δ ευ σε
βο ο ο φρο ο ο νω ως κα α α θε
ει ει ει ει λον ^π και της Κα θο λι κης Εκ κλη η
σι ι ας συ νο δι ι κως του ου τον ε ζω
στρα α α κι ι ι ι σαν ^π και τρα νως τον Υι
ον του Θε ε ου ^Δ ο μο ου σι ον και συ να
ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα ⁶ τοις
πασιν ε δι δα ζα αν ο μο λο ο γειν ^Δ εν
τω τη η ης Πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο
λω ^π α κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ

Θε ε ε ε ε με ε ε ε νοι ^πο θεν και η μεις
 τοις θει οις αυ των δογμα σιν ε πο με ε νοι ⁶
 βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ ο ^λ
 ο ο ο μεν ^πσυν Πα τρι τον Υι ον και το Πνεευ
 μα το ο Πα να α α α γι ι ι ι ον ^πεν
 μι α α Θε ε ο τη τι ι ⁶Τρι α α δα ο ^λ
 μο ο ου σι ο ον ⁶
^λ

^Γ
⁶
^λ **Κ**αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην ⁶
^λ

⁶
^λ **Ν**ευ στον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των

πα να μω με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να

στα α α σεις ⁶
^λ πα σης θλι ψε ως η μα ας

α πα λ λα τ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και

βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν ^π
⁹ και την σην ⁶
^λ

προ στα σι αν κε κτη με θα ⁶
^λ μη αι σχυν θω μεν

Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπ ευ στον εις ι

κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των ⁶
^λ

χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θει α

 χα ρα και σκε επη και σω τη ρι α των ψυ χων

 η μωωω ω ων

6
λ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Ἐξ υψους κατηλθες ὁ οὐρανῶν ἐσπλαγ
 χνος ταφην κατεζωτρίνη με ερον
 ινα ημας ελευθερωσης των πα
 θων η ζωη και η αναστασις η
 μων Κυρι ε εδοξα σοι

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

Ἰ̇ ρ̇
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι

Ἰ̇ ρ̇
Υπερ δε δοξα σμενος ει Χριστε ο ο
Θεος η ημων ο φωστη ηρας επι

γης τους Πατερας ημων θεμελιωωσας
και δι αυτων προς την αληθην ην πι

στιν παντας ημας οδηγησας ἄπολυευ
σπλαγχνεε δοξα σοι

Και νυν και αι και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και

ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι θης ους επλα

σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι λαν θρω

πι αν σου ε λε η η μον δε ζαι την τε κου

σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου σαν υ περ

η μων και σω ω σον Σω τη ρη μων λα ον α πε

γνω σμε ε νο ο ο ο ο ο ο ο ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*